

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň JUDr. Jitky Lesné a JUDr. Olgy Píšové v právní věci žalobce **RADO UHREN AG (RADO WATCH Co Ltd), (MONTRES RADO S.A.) 43**, Bielstrasse, Longeau, Švýcarsko, zastoupeného JUDr. Karlem Čermákem, advokátem se sídlem 110 00 Praha 1, Národní 32, proti žalovanému **Úřadu průmyslového vlastnictví**, 160 68 Praha 6 - Bubeneč, Antonína Čermáka 2a, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13.12.1999 č.j. 0-129164-98,

t a k t o :

Žaloba se z a m í t á .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů na řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podle části páté hlavy druhé o. s. ř. domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též "žalovaný") ze dne 13.12.1999 č.j. 0-129164-98, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen "Úřad"), jímž byly podle § 11 odst. 2 zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách (dále též "zákon") zamítnuty námitky žalobce, které podal podle § 9 odst. 1 písm. a) zákona proti zápisu zveřejněného slovního označení RACIO do rejstříku ochranných známek.

Žalobce v žalobě uvedl, že je majitelem série ochranných známek "RADO", které požívají ochrany po celém světě a tato ochrana jim byla přiznána i pro území České republiky. Je přesvědčen, že jako majitel mezinárodních ochranných známek byl rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých subjektivních právech, k nimž patří mimo jiné i právo domáhat se toho, aby bez jeho souhlasu nikdo neužíval označení shodné nebo zaměnitelné nebo takové označení nechal dokonce registrovat jako ochrannou známku. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje v neúplném skutkovém zjištění a v nesprávném právním posouzení, které spočívá v chybném výkladu pojmů uvedených v zákoně o ochranných známkách a dále v bezbřehém použití správního uvážení. V žalobě poukazuje na celou řadu rozhodnutí Úřadu, v nichž byla konstatována zaměnitelnost zveřejněného označení s již zapsanými namítanými

ochrannými známkami. Jde o rozhodnutí č. 222 ze dne 13.1.1995 ve věci LAKTOS - LACTOS (OZ 96209), č. 224 ze dne 29.11.1995 ve věci WELLA - WERRA (OZ 67567), č. 225 ze dne 13.12.1995 ve věci OZ 68789-92, č. 226 ze dne 18.12.1995 ve věci ZYMA - SIMA (OZ 68411), č. 227 ze dne 18.12.1995 ve věci MILUPA - MILPA (OZ 85278), č. 228 ze dne 19.12.1995 ve věci FOSTERON - FLOSTERON (OZ 101666), č. 229 ze dne 9.1.1996 ve věci PANDA (OZ 62959) a č. 230 ze dne 9.1.1996 ve věci GALAXIE - GALAXY (OZ 72795). Namítá, že žalovaný nevzal v úvahu, že je majitelem ucelené řady ochranných známek a tudíž pro vzbuzení dojmu stejného původu postačí, aby přihláška jiného subjektu byla i jen částečně podobná. Nebyly zohledněny rozměry a charakter zboží, na kterých se ochranné známky vyskytují a nebylo vzato v úvahu použití identického písma slovních prvků RADO a RACIO (velká tiskací písmena v latině). Tím, že jsou ochranné známky a přihlášené označení fantazijní a tedy pro běžného spotřebitele těžce zapamatovatelné, je pravděpodobnost jejich záměny větší. Žalovaný v řízení zanedbal při posuzování zaměnitelnosti fonetické hledisko, přiklonil se ke zcela formalistickému pojetí zaměnitelnosti a bez náležitého odůvodnění upřednostnil koncovku před kmenem slova. Na danou věc nesprávně aplikoval odpovídající právní normu a rozhodl v rozporu se zákonem. Proto navrhl zrušení rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě, které si soud vyžádal, navrhl její zamítnutí. Uvedl, že o zaměnitelnost se jedná tehdy, jsou-li zaměnitelná kolizní označení a současně jsou shodné nebo podobné výrobky a služby. Jestliže označení zaměnitelná nejsou, žalovaný již nezkoumá shodu nebo podobnost výrobků či služeb a naopak. Zaměnitelnost označení se posuzuje z hlediska vizuálního, fonetického a významového, v úvahu se bere celková kompozice označení, dominantnost prvků, počet shodných hlásek, slabik, délka slovního prvku a jeho výslovnost. Zaměnitelnost přihlášeného slovního označení RACIO se třemi žalobcovými kombinovanými ochrannými známkami žalovaný neshledal a tento svůj závěr dostatečně v napadeném rozhodnutí zdůvodnil, přičemž všechny důkazy hodnotil jednotlivě a ve vzájemných souvislostech. Pokud jde o správné uvážení, uvedl, že má možnost volné úvahy pouze při vlastním skutkovém zjišťování zaměnitelnosti. V případě, že zaměnitelnost označení není dána, nejedná se podle zákona o zásah do starších práv. Dále uvedl, že žalobce zaměňuje pojmy ochranná známka a značka hodinek. Zatímco slovo RADO je značkou hodinek, v ochranných známkách toto slovo tvoří pouze jeden z prvků. Není tedy chráněno absolutně, nýbrž v registrované podobě právě v kombinaci s prvky dalšími. To, že žalobce je majitelem známkové série, je skutečností nepodstatnou. Podle názoru žalovaného má fantazijní označení vysokou rozlišovací schopnost. Další argumenty uvedené v žalobě považuje za nejasné.

Žalobce v obsáhlé replice k vyjádření žalovaného uvedl, že s argumenty žalovaného nemůže souhlasit. Zdůraznil, že za rozhodující hledisko při posuzování zaměnitelnosti obou označení

považuje hledisko vizuální, a proto měl žalovaný náležitě zkoumat, jak se kolidující označení, které se liší jen v písmenech "D" a "CI", jeví průměrnému spotřebiteli. Žalovaný se pak nevypořádal ani s jeho námitkami uplatněnými v řízení, že velké písmeno "D" má podobný tvar jako velká písmena "CI", a proto může dojít k záměně. Odmítl argument žalovaného, že posuzování zaměnitelnosti je věcí správního uvážení. Podle názoru jde o otázku právní povahy, která je v celém rozsahu přezkoumatelná soudem.

Ze správního spisu žalovaného, který si soud vyžádal, vplynuly následující skutečnosti:

Dne 14.1.1998 podala společnost RACIO, Export - Import Consulting, s.r.o., Brno přihlášku slovní ochranné známky "RACIO" pod č. 129 164 pro výrobky a služby zařazené do 14. třídy, to je pro hodinářské a chronometrické přístroje, elektronické hodiny a hodinky, vzácné kovy a jejich slitiny a výrobky z těchto látek nebo postříbřeného nebo pozlaceného kovu. Dne 12.8.1998 byla tato přihláška zveřejněna. Žalobce uplatnil podáním ze dne 12.11.1998 proti zápisu přihlášeného slovního označení "RACIO" do rejstříku ochranných známek námitku z důvodu možné zaměnitelnosti tohoto označení s jeho dříve zapsanými mezinárodními ochrannými známkami RADO DIASTAR č. 394033, RADO č. 439572 a RADO č. 609720 platnými i pro Českou republiku. Tyto ochranné známky jsou zapsány mimo jiné pro tyto výrobky: hodinky, součásti hodinek, hodinářské nástroje, šperky, klenotnické výrobky - hodinky, prsteny, náramky, náhrdelníky, náušnice, spony. Rozhodnutím Úřadu ze dne 18.3.1999 č.j. 0-129 164 byly podle § 11 odst. 2 zákona zamítnuty námitky žalobce podané podle § 9 odst. 1 písm. a) zákona proti zápisu zveřejněného označení "RACIO" do rejstříku ochranných známek.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad ve své úvaze o zaměnitelnosti přihlášeného slovního označení "RACIO" se staršími ochrannými známkami žalobce uvedl, že první namítaná kombinovaná ochranná známka RADO DIASTAR č. 394033 je tvořena kruhem, jehož levá strana je bílý a černý proužek a pravá polovina je jednoduchá čára, uprostřed kruhu je černobílá šipka směřující vpravo a pod touto obrazovou částí je slovo RADO provedené stínovým písmem s patkami a ještě níže slovo DIASTAR provedené tučnými písmeny bez patek se zvýrazněným písmenem "S". Úřad uzavřel, že zaměnitelnost této ochranné známky s napadeným označením je vyloučena, neboť rozdíl jsou obrovské, když možná zaměnitelnost slovního prvku RADO jako jedné ze tří významově vyvážených částí namítané ochranné známky s označením RACIO neopodstatňuje zaměnitelnost obou označení jako celku. Druhá namítaná ochranná známka RADO č. 439572 je tvořena tučně provedeným půlobloukem otevřeným směrem doprava, z jehož vnitřního středu vychází šipka provedená stejně tučnou čarou, přesahující výrazně konec půloblouku, a pod tímto obrazovým prvkem je slovo RADO provedené stínovým písmem s patkami.

S napadeným slovním označením RACIO lze porovnat jen slovní prvek namítané ochranné známky, u něhož jsou shodná první dvě písmena a další písmena jsou odlišná - DO versus - CIO. Tato odlišnost je foneticky i vizuálně natolik významná, že zakládá jednoznačnou nezaměnitelnost obou slov. Protože namítaná ochranná známka je tvořena i grafickým prvkem, je její zaměnitelnost s napadeným označením zcela vyloučena.

Zaměnitelnost slovního označení RACIO s třetí namítanou kombinovanou ochrannou známkou RADO č. 609720 je rovněž vyloučena z důvodů výše uvedených, neboť tato ochranná známka je zcela totožná s provedením předchozí ochranné známky č. 439572 a odlišuje se od ní pouze tím, že je zapsána pro výrobky a služby ve všech třídách mezinárodního třídění, kdežto předchozí je zapsána jen pro výrobky ve třídě 14. Námitku žalobce, že průměrný český spotřebitel nemá možnost zaregistrovat rozdíl mezi slovním prvkem RADO a napadeným označením RACIO, neshledal Úřad za důvodnou, neboť toho spotřebitele, který nerozezná při výslovnosti rozdíl mezi písmenem "D" a písmeny "CI", nelze považovat za průměrného.

O rozkladu, který žalobce proti tomuto rozhodnutí podal, rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že rozklad zamítl a rozhodnutí Úřadu potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí se zabýval zaměnitelností zveřejněného slovního označení RACIO s namítanými kombinovanými ochrannými známkami žalobce. K tomu uvedl, že namítaná mezinárodní kombinovaná ochranná známka č. R 394033 ve znění RADO DIASTAR s právem přednosti ode dne 7.9.1972 byla zapsána do rejstříku ochranných známek pro výrobky ve třídě 14. mezinárodního třídění výrobků a služeb. Namítaná mezinárodní kombinovaná ochranná známka č. R 439572 ve znění RADO s právem přednosti od 25.4.1978 byla zapsána do rejstříku ochranných známek pro výrobky ve třídě 14. mezinárodního třídění výrobků a služeb a namítaná mezinárodní kombinovaná ochranná známka č. 609720 ve znění RADO s právem přednosti od 1.4.1993 byla zapsána do rejstříku ochranných známek pro výrobky a služby ve třídách 1. až 42. mezinárodního třídění výrobků a služeb. V odůvodnění rozhodnutí podrobně popsal grafické provedení shora uvedených kombinovaných ochranných známek a ve své úvaze o jejich možné zaměnitelnosti se slovním označením RACIO, uvedl, že zaměnitelnost je třeba posuzovat z hlediska podobnosti fonetické, vizuální či sémantické, přičemž rozhodující pro konstatování zaměnitelnosti může být i podobnost v jediném aspektu. Při posuzování zaměnitelnosti zveřejněného označení a namítaných ochranných známek vyšel z toho, že zveřejněné označení je na rozdíl od namítaných ochranných známek označení slovní. Slovní prvek zveřejněného označení RACIO a slovní prvek RADO, společný všem namítaným ochranným známkám, se od sebe odlišují v písmenech "D" a "CI", přičemž tato odlišnost je zdůrazněna rozdílným počtem písmen a slabik. Namítané ochranné známky jsou tvořeny i dalšími prvky a takto upravená kombinace slova RADO a obrazového prvku je z vizuálního hlediska výrazně odlišná od slovního prvku RACIO.

Z hlediska fonetického je slovní prvek zveřejněného označení v českém jazyce vyslovován "racijo" a výslovnost slovního prvku společného všem namítaným ochranným známkám je "rado". V prvním případě se jedná o prvek trojslabičný, který je tvořen šesti písmeny, v druhém případě o prvek dvouslabičný tvořený písmeny čtyřmi, přičemž shodnou slabikou těchto prvků je pouze slabika první. Tato odlišnost je foneticky natolik významná, že zakládá jednoznačnou nezaměnitelnost obou slovních prvků. Slovní prvky RACIO a RADO nemají v českém ani jiném jazyce žádný konkrétní význam a nejde tedy z významového hlediska o prvky zaměnitelné. Proto dospěl žalovaný k závěru, že zveřejněné označení není s namítanými ochrannými známkami zaměnitelné a má jako celek dostatečnou rozlišovací způsobilost. S ohledem na tuto skutečnost se již žalovaný nezabýval případnou shodností výrobků a služeb, pro něž je zveřejněné označení přihlášeno, s výrobky, pro které jsou namítané ochranné známky zapsány.

Při ústním jednání konaném dne 24.9.2002 účastníci řízení setrvali na svých dosavadních stanoviscích, která podrobně zdůvodnili.

Vrchní soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je vázán, žalobu však neshledal důvodnou.

O žalobních námitkách uvážil takto:

Žalobce v podané žalobě namítá, že rozhodnutí správních orgánů vychází z neúplného skutkového zjištění, avšak tuto obecně vznesenou námitku nijak nezduodňuje, zejména neuvádí, v čem spatřuje nedostatek skutkových zjištění a v jakém směru měly správní orgány skutková zjištění doplnit a jaké důkazy měly být provedeny.

Tato obecně vznesená námitka důvodná není, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgány si opatřily dostatek podkladů pro posouzení možné zaměnitelnosti slovního označení RACIO s dříve zapsanými mezinárodními ochrannými známkami žalobce. Při tomto posouzení vyšly z dostatečných důkazů, to je z obsahu přihlášky slovní ochranné známky RACIO a ze všech spisů týkajících se ochrany mezinárodních ochranných známek žalobce.

Konkrétní žalobní námitka směřuje proti úvahám správního orgánu při posouzení zaměnitelnosti navrhovaného slovního označení s mezinárodními ochrannými známkami žalobce a poukazuje na bezbřehé správní uvážení o této otázce. Tato námitka je neopodstatněná.

Právní pojem zaměnitelnosti, ani vymezení pojmu zaměnitelné známky zákon neupravuje. Při výkladu pojmu zaměnitelnosti ochranné známky je třeba vycházet z toho, že ochrannou známkou podle ustanovení § 1 zákona je označení tvořené slovy, písmeny,

číslicemi, kresbou nebo tvarem výrobku nebo jeho obalu, popřípadě jejich kombinací, určené k rozlišení výrobků nebo služeb pocházejících od různých podnikatelů a zapsaných do rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem. Smyslem a účelem známek je tak rozlišení výrobků různých výrobců či služeb poskytovaných různými podnikateli; zaměnitelnost nespočívá pouze v možnosti záměny jednoho konkrétního výrobku za jiný, ale i v zaměnitelnosti výrobců stejného druhu výrobků či v zaměnitelnosti podnikatelů poskytujících stejné služby (k tomu viz. konstantní judikaturu Vrchního soudu v Praze, např. rozhodnutí publikované pod č. 768, Soudní judikatura ve věcech správních č. 2/2001, str. 98).

Zákon nestanoví konkrétní kritéria, podle nichž má Úřad při posuzování a hodnocení zaměnitelnosti postupovat (ostatně se zřetelem na rozmanitost existujících či přihlašovaných označení to ani není možné). U každého přihlašovaného označení je proto na Úřadu, aby zaměnitelnost přihlášeného označení s ochrannou známkou či s přihlášeným označením s dřívějším právem přednosti posoudil na základě skutkových zjištění učiněných v průběhu řízení komplexně, ze všech v tom kterém případě rozhodných hledisek. Běžnými hledisky, která se vytvořila praxí a jsou standardně používána, jsou zejména hledisko vizuální (shody či podobnosti), hledisko fonetické (shody či podobnosti), hledisko významové, seznam zboží a služeb a celkový dojem známky. Při posuzování zaměnitelnosti z těchto hledisek (event. i jiných, v tom kterém případě dalších rozhodných hledisek) však Úřad musí vždy označení (známku) posuzovat ve vztahu k okruhu subjektů, u nichž ochranné známky dojem záměny mohou vyvolat, přičemž rozhodující je hledisko "běžného spotřebitele", t.j. toho, komu je ten který výrobek určen. Lze proto shrnout, že základním a výchozím kritériem pro posouzení zaměnitelnosti dvou známek označujících shodné nebo podobné výrobky či služby je vždy hledisko běžného spotřebitele, tedy posouzení, zda známky jsou natolik odlišné, že nemohou u běžného spotřebitele vyvolat možnost záměny výrobků či služeb nebo záměny výrobců stejného druhu zboží či poskytovatelů stejného druhu služeb a v tomto směru ho uvést v omyl.

Zjištění zaměnitelnosti přihlášeného označení s již zapsanou ochrannou známkou nebo s přihlášeným označením s dřívějším právem přednosti a z toho vyplývající zásah do starších práv majitele známky nebo do práv přihlašovatele dříve přihlášeného označení, je otázkou skutkovou. Vlastní posouzení zaměnitelnosti je však věcí volného hodnocení důkazů správním orgánem. Namítá-li proto žalobce nesprávnost hodnocení zaměnitelnosti známky správním orgánem, může soud rozhodnutí Úřadu zkoumat, a to pouze v mezích žaloby, jen z hlediska ustanovení § 34 odst. 5 spr.ř., t.j. zda rozhodnutí úvahu, na základě níž správní orgán dospěl k závěru o zaměnitelnosti či naopak o nezaměnitelnosti známek, obsahuje, zda úvaha neodporuje spisu a skutkovým zjištěním a zásadám logického myšlení nebo není-li jinak vadná.

Žalobce v podané žalobě obecně namítá nesprávnost úvahy správního orgánu při posouzení zaměnitelnosti obou označení z hlediska vizuálního a fonetického a námitku zdůvodňuje odkazem na jiná rozhodnutí žalovaného (v žalobě uvedená) s tím, že tato rozhodnutí vymezují meze volného uvážení správního orgánu. Námitku nelze přijmout. Vzhledem k tomu, že zákon žádnou speciální procesní úpravu v tomto směru neobsahuje, postupuje správní orgán i v řízení o ochranných známkách podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád, dále jen "spr.ř."), jak ostatně výslovně stanoví ustanovení § 38 odst. 8 zákona. Správní řád způsob a meze správního uvážení upravuje v ustanovení § 34 odst. 5. Meze správního uvážení jsou tedy stanoveny citovaným procesním předpisem a nikoli, jak žalobce dovozuje, praxí Úřadu při posuzování zaměnitelnosti jiných slovních označení.

Správní orgány hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti (§ 34 odst. 5 spr. ř). Hodnocení zaměnitelnosti slovního označení RACIO/RADO provedl žalovaný ze standardně užívaných hledisek (vizuálního, fonetického a významového) se zřetelem k jejich možné záměně průměrným spotřebitelem. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný při posuzování obou označení z hlediska vizuálního vyšel ze zjištění, že slovní prvek zveřejněného označení RACIO a slovní prvek RADO (společný všem namítaným ochranným známkám) má jen shodnou první slabiku. Odlišnost v následující koncovce těchto slov, zejména v písmenech "D" a "CI" je natolik výrazná, že zaměnitelnost těchto označení je z vizuálního hlediska vyloučena, neboť průměrný spotřebitel je schopen rozdíel mezi těmito písmeny tvořícími koncovku posuzovaných slovních označení rozpoznat. K argumentaci žalobce uplatněné v průběhu řízení, že slovní prvek jeho ochranných známek tvořící slovo RADO je zobrazován na hodinkách malých rozměrů jako značka hodinek a značná část populace, mající vady zraku či dislektické problémy, může tento slovní prvek snadno zaměnit s označením RACIO, musí soud konstatovat, že tato argumentace není pro posouzení věci rozhodující, neboť osoby s dislektickými vadami jsou minoritou ve společnosti, a proto je nelze považovat za průměrné spotřebitele a naprostá většina osob majících vady zraku si tyto vady pomocí brýlí či kontaktních čoček koriguje tak, aby viděly správně a tudíž rozpoznaly rozdíl mezi písmeny "DO" a "CIO". Soud se v této věci ztotožňuje se závěrem žalovaného vyjádřeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že ochranné známky nebo označení je vždy třeba pojímat v celku a současně z hlediska jejich jednotlivých prvků. V této věci ochranná známka žalobce č. 394033 je tvořena nejen slovním prvkem RADO, ale i dalším slovním prvkem DIASTAR a dále prvkem obrazovým, a proto je z hlediska vizuálního vyloučeno, aby tuto ochrannou známku průměrný spotřebitel zaměnil s namítaným slovním označením RACIO. Rovněž další ochranné známky žalobce č. 439572 a č. 609720 jsou známkami kombinovanými, které jsou tvořeny jednak slovním prvkem a jednak prvkem obrazovým. Při posuzování

zaměnitelnosti těchto ochranných známek žalobce s napadeným slovním označením je třeba přihlídnout k oběma prvkům a k jejich celkovému uspořádání. Z hlediska grafického zpracování těchto dvou prvků a jejich uspořádání je patrné, že mají zcela rovnocenný význam a jejich kombinace je natolik výrazná, že ochranné známky žalobce mají dostatečnou rozlišovací schopnost, a proto je nelze zaměnit s pouhým slovním označením RACIO. Z výše uvedených důvodů je zcela nepodstatné, že slovní prvek namítaných ochranných známek žalobce a napadeného slovního označení má podobný typ písma.

Úvahy žalovaného, které ho vedly k vyloučení možné zaměnitelnosti posuzovaných označení z hlediska fonetického jsou v souladu se zásadami formální logiky. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že při posuzování fonetického hlediska, proti němuž žalobce v žalobě jen namítal, že toto hledisko bylo potlačeno, vycházel žalovaný z rozdělení slovních výrazů posuzovaného slovního označení a namítaných ochranných známek na slabiky a na hlásky. Jejich počet shledal rozdílný, neboť v prvním případě se jedná o prvek trojslabičný, který je tvořen šesti hláskami a v druhém případě o prvek dvojslabičný tvořený čtyřmi hláskami. Proto soud sdílí závěr žalovaného, že tato odlišnost je z fonetického hlediska natolik výrazná, že zakládá dostatečnou nezaměnitelnost obou slovních prvků. Tato nezaměnitelnost je zdůrazněna i tím, že v napadeném slovním označení se vyskytuje znělá souhláska "C", která má při výslovnosti dostatečnou rozlišovací schopnost. Další námítka žalobce, že ochranné známky a přihlášené slovní označení jsou fantazijní povahy, a proto pravděpodobnost jejich záměny je větší, je neopodstatněná. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se zabýval hodnocením obou označení i z hlediska významového a uzavřel, že v českém jazyce posuzovaná označení žádný konkrétní význam nemají, nejde tedy z významového hlediska o prvky zaměnitelné. Soud v této věci sdílí i závěr žalovaného, že slovní prvek RACIO má znatelně odlišný výrazový odstín než slovní prvek RADO, neboť připomíná základ latinského slova "ratio" (rozum), kdežto slovní prvek RADO konkrétní obsahový význam postrádá.

Soud proto z výše uvedených důvodů žalobu podle ustanovení § 250j odst. 1 o. s. ř. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 250k odst. 1 o. s. ř. a vychází ze skutečnosti, že žalobce neměl v řízení úspěch; proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána. Žalovanému pak právo na náhradu nákladů řízení nepřináleží; proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Praze dne 24. září 2002

JUDr. Věra Šimůnková
předsedkyně senátu

